

Съвременни икони и „Многая лета“...

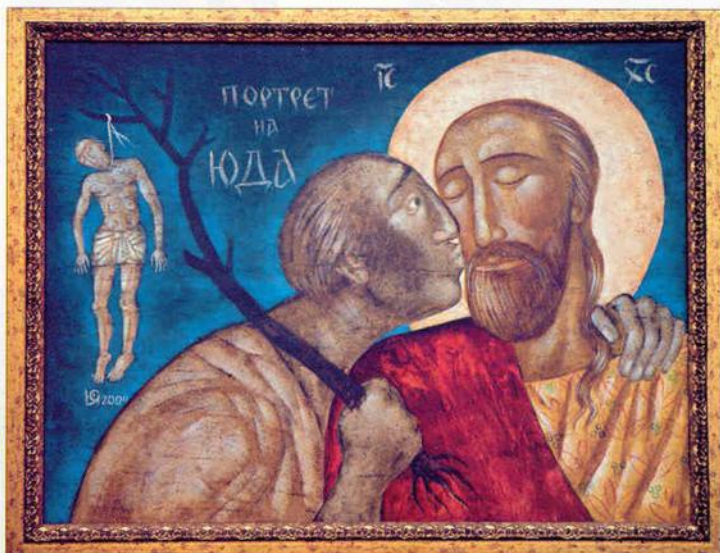
Диана ПОПОВА

Борбата на Яков с ангела е библейска сцена, която винаги ме е озадачавала и настройвала философски. Защото привиждам в нея цялата сложност на отношенията между човека и бога - включително подчинението и свободната воля, упование и роптание, съзнателния стремеж и неведомите пътища. Темата вълнува от векове художниците, а и не само тях. Тя се явява и в изложбата на Юлия Станкова в Музикалния център „Борис Христов“ (ул. „Самуил“ 43).

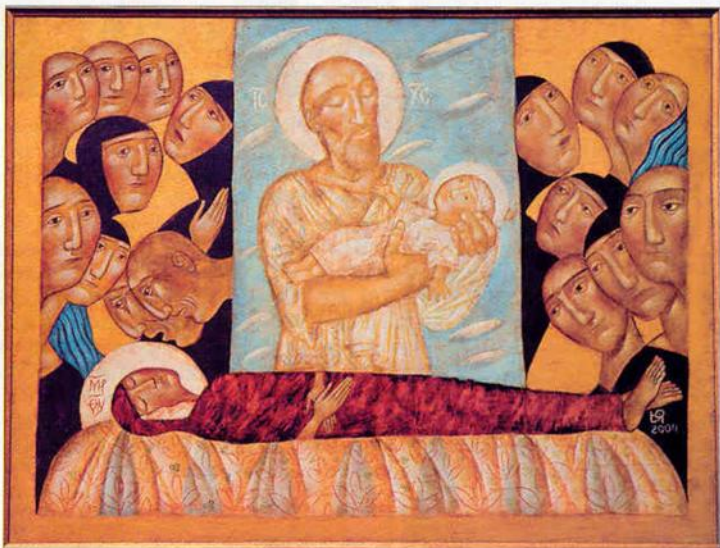
Названието на експозицията - „Всякое дыхание хвалит Господа“, е пряко свързано с творчеството на големия певец, чийто глас, не се съмнявам, е карал всеки от нас да настръхне, когато мощно се извисява в „Многая лета“...

Самите картини следват линията на наивистичните църковни стенописи и икони - ведри и невинни, простодушно разказващи християнските сюжети, явявайки се в класическия „отклонения“, а и от заглавията в крайна сметка. Например „Портрет на Юда“ - той целува Христос, носейки на рамо дървото, на което впоследствие, разкаян за предателството си, се обесва. Или пък „Сътворение на Адам и Ева“, в което двамата седят на хълм, оформен от навитата на къбю изкушаваща змия. Подказват модерност и двете очарователни църквички, свързани с балдахин в „Благовещение“.

Всъщност при цялата си наивистична прелест изложбата поставя един изключително важен въпрос - този за осъвременяването на религиозното изкуство. Дали то въобще е възможно и в каква степен. Защото отклоненията, за които стана дума, са обичайни при т.нар. примитиви от XVIII и XIX век, но в случая те се дължат на индивидуалното артистично виждане на Юлия Станкова. Драматичността на проблема идва от това, че в класическата християнска живопис зографът е само изпълнител - ръка на Твореца, а в съвременното изкуство художникът е творецът...
... И отново стигаме до темата за Яков и ангела. □

Портрет на Юда

Успение
Богородично

Сътворението
на Адам и Ева

© Цветелина Николова

Корабът църква